

en meget stor Del af Sognet er bleven opdyrket og bebygget og en Mergelbane lagt gennem Sognet, hvilket hyderligere har fremmet Hede- og Moseopdyrkingen. Befolkningen er derefter nu tiltaget saaledes, at den, der for saa Nar siden kun udgjorde 850 Personer, ved sidste Folketælling var stegen til 1141. Opdyrkingen har imidlertid gjort Egnen kapitalfattig, og da Nybyggerne i Reglen kun have deres Arbejdskraft at støtte sig til, vil Byrden ved Kirkens Opsørelse udelukkende komme til at hvile paa de ældre Gaardbrugere, hvilket er mindre retfærdigt, idet det er den af den stærke Opdyrkning følgende Tilvækst af Befolkningen, der hindrer, at man kan nøjes med en Reparation af Kirken. En lignende Begunstigelse som den ansøgte blev for tre Aar siden tilstaaet et andet fattigt Hedesogn, nemlig Grene i Ribe Amt (se Rigsdagstidende for 1890—91, Tillæg A. Sp. 731—34, Tillæg B. Sp. 915 og Folketingstidende Sp. 4143 ff.)

Udvalget gør ingen Indstilling.

**10.** Fra Møllejer H. Dall af Heiås om Erstatning af Statskassen for det ham i Anledning af Landgrænsens Afspærring i September og Oktober 1892 overgaaede Tab. (Indbragt den 21de Oktober 1893 af Folketingsmanden for Vejle Amts 6te Valgfreds, Paulin).

Andragendet er af samme Indhold som det af ham i sidste Samling indgivne, hvorom der ingen Indstilling blev gjort af Udvalget, se Tillæg B. for 1892—93, Sp. 1723—24.

Udvalget gør ingen Indstilling.

**11.** Fra fhv. Auktionsdirektør i Kjøbenhavn C. L. F. Rock om Understøttelse (Indbragt den 21de Oktober 1893 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds, Trier).

Andrageren, der er juridisk Kandidat fra 1854, blev 1857 udnævnt til Sorenkriver paa Færøerne. Efter sin Læges Tilskyndelse søgte han, hvis Helbred havde lidt en Del, særlig ved de da i aaben Vaad stedfindende Embedsrejser, Forflyttelse efter nogle Aars Forløb og blev i 1865 udnævnt til Borgmester og Byfoged i Viborg. Helbredet blev imidlertid ikke restitueret der, idet tværtimod hele Nerve-systemet blev angrebet, saaledes at han, ligeledes efter Lægeraad, begærede og fik sin Afsted i 1871 med en Pension af 2,043 Kr. 33 Ø., hvoraf dog c. 200 Kr. medgik til den befalede Livrente til hans Hustru. Efter 5 Aars laudlig Stilhed vendte Kræfterne tilbage saaledes, at han mente at kunne paatage sig en mindre anstrengende Embedsgerning. Han søgte da og fik i 1876 Stillingen som Auktionsdirektør i Kjøbenhavn, hvormed der ikke var forbundenagl. Udnævnelse, altsaa heller ikke Pensionsret. I de første Aar taalte Andrageren godt at arbejde, men efterhaanden svandt Kræfterne igen, bl. a. paa Grund af stærke Influenzaanfald, og efter først at have haft længere Permission, som dog ikke skaffede fuld Bedring, maatte han efter 17 Aars Tjeneste som Auktionsdirektør tage sin Afsted, hvorefter han altsaa af Statskassen alene oppebærer sin ovennævnte Pension. Justitiarius i Overretten anbefalede ham til Forhøjelse af Pensionen, men Finansministeriet mente af principielle Hensyn — idet han siden sin Ansættelse som Auktionsdirektør, netop fordi han som saadan manglede Pensionsret, succesfuld har oppebaaret i Pension 27,500 Kr. mere, end han ellers af Pensionen kunde have beholdt — ikke at kunne gaa ind derpaa. Andrageren beder nu om Folketingets Bistand til at faa en aarlig Understøttelse af Statskassen, idet han, der er vel anbefalet fra sine forfællige Embedsvirksomheder, ingen Formue har og ikke alene selv er svagelig, men ogsaa har en svagelig Hustru og to uforsørgede Døtre, af hvilke den ene er af saa skrøbeligt Helbred, at hun aldrig vil blive i Stand til at forsørge sig selv.

Udvalget gør ingen Indstilling.